

Investigacions sobre la decadència del català, la del XVIII, vull dir, no la del valencià d'ara:

L'alfabetització era alta, com ho demostra el nombre d'escoles i de llibreters. Els gremis, que formaven la xarxa social i econòmica de la ciutat, sabien de lletra. Calia fer números i redactar documents. I una dada curiosa: a les botigues s'hi venien llibres de memòries en blanc, és a dir, una mena de diaris o llibretes on la gent anotava el dia a dia.

I què se n'ha fet, d'aquelles llibretes? Quina llàstima. Blogaires, feu còpies de seguretat!